

PÚTNIK

Božieho milosrdenstva

farnosti Božského Srdca Ježišovho

Partizánske-mesto

IX. ročník
číslo 8/2011

Panna Mária nám ako príklad viery ukazuje,
ako sa modliť a žiť. A vie, že kľúčom k takému
pokoju je modlitba.

Šírimo za
dopravovolný príspevok

Pútnik Božieho milosrdenstva

Z obsahu...

Úvodník

Život ako prosba
strana 3

Týka sa nás

Žiť svoj krst
strana 4

Zaujalo nás

Modlitba sv. Terézie
za obrátenie zločinca
strana 5

Zamyslenie

Nech Ťa žehná Pán ...
strana 6-7

Boli sme pri tom

Naša púť k
Sedembolestnej v
Sampore
strana 8-9

Zaujalo nás

Svetové dni mládeže
2011 s jezuitským
programom MAG+S
strana 10-12

Detské okienko

Prijmeš pomocnú
rukú?

Dve mačky
strana 13-15

Farská kronika

od 24.8. do 20.9.2011

Do nášho cirkevného spoločenstva sa sviatostou krstu začlenili:

Lukáš Mosný
Tomáš Mosný

S nádejou na večný život sme odprevadili:

Eva Janíčková, 76 r.
Mária Hotálová, 81 r.
Anastázia Dúbravská, 83 r.
Marian Zibura, 64 r.
Milan Števica, 69 r.
Anton Toma, 46 r.
Alfonz Jurík, 80 r.
Rudolf Padúch, 63 r.
Helena Kováčová, 67 r.

Sviatosť manželstva prijali:

Martin Dobiáš a Lucia Mittuchová
Serafino Vignone a Zuzana Kopálová
Juraj Dobiaš a Monika Kostúrová

Liturgický kalendár

- 2.10. - 27. nedele v cezročnom období
- 9.10. - 28. nedele v cezročnom období
- 16.10. - 29. nedele v cezročnom období
- 23.10. - 30. nedele v cezročnom období
- 30.10. - 31. nedele v cezročnom období

Život ako prosba

Sme unavení, lebo je toho veľa. Nevládzeme, lebo je to ľažké. Sme sklamaní, lebo nás neprijímajú. Bojíme sa, lebo nás zrádzajú. ... V poslednej dobe sa mi zdá, že takéto a podobné sú naše pocity zo života. „A ja vám hovorím: Proste a dostanete! Hľadajte a nájdete! Klopte a otvoria vám! Lebo každý, kto prosí, dostane, a kto hľadá, nájde, a kto klope, tomu otvoria.“ (Mt 7,7-8)

Cieľavedomosť a ambície nás nútia, aby sme neostali voči životu ľahostajní a apatickí. A aj napriek veľkému úsiliu si človek s m n o h ý m i problémami nevie poradiť. V takýchto situáciách nám veľmi dobre padnú slová Ježiša Krista: „Lebo každý, kto prosí, dostane, a kto hľadá nájde, a kto klope, tomu otvoria“. (Mt 7,8) Bezzýchodisková situácia, človek nad prieťaťou vlastnej bezmocnosti je viac ako inokedy otvorený pre túto ponuku.

Pri racionálnom uvažovaní nad vlastnou existenciou prichádzame k pravde, že všetko, čo máme je darom od Stvoriteľa. A predsa, vždy je niečo, čo nám chýba. Nedostávame teda všetko čo potrebujeme? Je niečo, čo si musíme vyprosiť, akoby Pánu Bohu pripomenúť, keď to potrebujeme? „Vás nebeský Otec

predsa vie, že toto všetko potrebujete.“ (Mt 6,32)

Prosba k Všemohúcemu nie je pripomínaním toho, čo nám chýba, ale cestou k vlastnej disponovanosti na prijatie všetkého, čo nám On ponúka a dáva.

Ak nám chyba pokoj v rodine, vo vzťahoch, tak účinnou prosbou je v prvom rade spôsob života, ktorý pokoj

vytvára. Prosba a modlitba o zdravie je každá naša snaha chrániť si život. Prosba o prácu a živobytie je naše maximálne úsilie byť profesionálne a odborne pripravený na výkonávanie zamestnania. Prosba za rodinu je naša snaha byť dobrou matkou, otcom, dieťaťom. Prosíť v modlitbe neznamená len rozprávať a túžiť, ale hlavne svoje modlitby a

prosby žiť.

Opravdivou modlitbou je len to, čo žijeme.

Prajem vám všetkým, aby ste dostávali, o čo prosíte, nachádzali, čo hľadáte, a aby vám otvorili, kde klopeli a hlavne, aby ste žili, v čo veríte a po čom túžite.

Mgr. Miroslav Baláž
dekan - farár

Žiť svoj krst

Najlepšie, čo sa nám mohlo v živote stať sa už stalo. Po prijatí sv. krstu sme - čo sa Boha týka - už spasení. Pri krste bol vtlačený do našej duše nezmazateľný znak.

Rovnako, ako ani jeden dôležitý dokument nie je právoplatný bez správnej pečiatky, takisto ľudský život nie je hodnotný bez pečate, ktorú jedine Boh vtláča do nášho života. Všetci pokrstení sme dostali okrem daru nového života aj povinnosť chrániť v sebe svetlo Božieho života, ktoré bolo zapálené pri sviatosti krstu v nás.

Svetlo je silnejšie ako tma, ono má v sebe silnú moc. Keby sme my, kresťania skutočne žili podľa svojej viery, bolo by omnoho menej tmy v tomto svete. My sme prežiareni Kristom, a preto musíme žiť ako deti sveta.

Ked' nás naši rodičia a krstní rodičia priniesli, alebo priviedli na krst, kňaz vtedy povedal: „Drahí rodičia a krstní rodičia! Dieťa, ktoré ste priniesli na krst prijme vo sviatosti krstu z Bozej lásky nový život z vody a Ducha Svätého. A vy sa snažte tak ho vychovávať vo viere, aby sa Božský život v ňom uchránil od skazy hriechu, aby ten život v ňom zo dňa na deň vzrástal!“

Je dôležité všimnúť si tu dve povinnosti: chrániť sa od skazy hriechu a každý deň rásť vo svojej viere a v odovzdávaní sa Bohu i v nesebeckej láske. Všetci, ako krstní rodičia pri krste mali by si vážne sptytovať svedomie, ako bdejú nad svetlom viery, ktoré bolo zapálené v duší ich krstného dieťaťa.

Sväty Pavol v liste Títovi nás vyzýva, aby sme žili múdro, spravodlivo a nábožne. Sú to vážne slová.

Žiť múdro znamená milovať seba a nedať sa zvestiť nerozumnými pudovými silami v nás, ale rozumom poznať pravdu a srdcom ju nasledovať. Kto miluje seba, ten je aj disciplinovaný.

Spravodlivo žiť znamená mať korektný vzťah k bližným. Milovať bližného znamená priať ho takého, aký je a takého ho aj milovať. Nie je to ľahké, a preto my často žiadame, aby sa zmenil a potom by sme ho mohli milovať. Boh však takto nekoná. On nás najprv miluje a potom od nás žiada, aby sme sa zmenili. To je Božská pedagogika a psychológia výchovy.

Nábožne žiť znamená milovať Boha nadovšetko, mať Boha na prvom mieste vo svojom živote. Žiť nábožne znamená pravidelne chodiť na nedelňu sv. omšu. Znamená žiť podľa Božích príkazov a morálnych zákonov, ktoré sám Boh vpísal do nášho srdca. Žiť podľa sviatostí, skrže ktoré nám Boh dáva svoju milosť a tak posilňuje nás duchovný život.

Ak budeme žiť tak, ako Boh od nás očakáva a žiada, a to znamená múdro, spravodlivo a nábožne, potom dokážeme svojím životom, že sme skutočne deti Božie, ktoré vážne chápu Jeho reč, počúvajú Jeho milovaného Syna Ježiša Krista a nasledujúc Ho, silou Ducha Svätého vchádzajú do života večného.

P. M. Mikič, SJ
preložila rehoľná sestra Sapientia

Modlitba sv. Terézie za obrátenie zločinca

Príklad dôveryhodnej modlitby nájdeme v živote mladej sväťice, ktorá veľkou vierou prispela k duchovnosti 20. storočia.

Január 1895. Nedaleko kozuba jedinej vykurovanej rekreačnej miestnosti karmelitánskeho kláštora v Lisieux sedia tri sestričky - sestry: Pavlína - matka Agneša, sestra Mária a sestra Terézia. Zriedka sú takto pokope. Rozprávajú o rodine. Rozhovor vedie najmladšia - Terézia. Epizódky z detstva, ktoré živo vykreslí, hrajú farbami ako pastelové obrázky. Sestry s nadšením počúvajú. Oddych sa chýli ku koncu. Mária sa nahne k Agneši, ktorá bola predstavenou kláštora a pošepne jej: - Mala by si jej rozkázať opísť svoj život, kým nie je prineskoro.

Terézia to začula a zasmiala sa. Pokladala to za žart. Ale rozkazy predstavených sa v kláštore berú veľmi vážne.

A tak Terézia to urobila.

Dala sa do písania. Napísala o vzťahoch k Bohu a o novom chápaniu duchovného života.

Boh ju obdaril vzácnymi darmi tela i duše. Bola krásna, inteligentná, dobrosrdečná, duchaplná a vtipná.

„Čo ma pri pohľade na toto dievča dojíma,“ píše Páter Pichon „bola jej jednoduchosť, spontánosť a nevinnosť ... Nebolo v nej ani za mak samoľúbosti. Nesústredovala sa na seba, neupozorňovala na svoje vynikajúce schopnosti ... Vedela sa utiahnuť a zostať v tieni nepovšimnutia.“

Pri jednej meditácii o Ježišovom výkriku „Žíznim“ preblesklo jej myšľou: Smädní po spáse každého jednotlivého človeka.

A vtedy si urobila predsavzatie. Môj život bude pozostávať v utišovaní Kristovho horúceho smädu po spáse ľudstva.

Vo Francúzsku v noci na 17. marca 1887 nejaký Enrico Pranzini mal byť popravený

pre spáchanie trojnásobnej vraždy. O spovedi, kňazovi a ľútosti nechcel ani počuť. Terézia z Lisieux, dnes sväтика, mala vtedy 14 rokov. - Nech to stojí čokoľvek - povedala si Terézia - musím mu dopomôcť k spáse. Modlila sa za neho i postila. Často obetovala Bohu nekonečné zásluhy Ježiša Krista, poklady Cirkvi a prosila aj sestru Cecíliu, aby jej v tom pomáhala. A čo sa stalo?

Sama Terézia to takto opisuje. - Bola som si istá, že Boh odpustí nešťastnému Pranzinimu. Takto som sa prihovárala nebeskému Otcovi: Nepochybujem, že Pranzinimu odpustíš, hoci by sa ani nevyspovedal, ba i vtedy, keby nedal nijaký znak ľutosti ... Ale kedže je to môj prvý hriešnik, prosím ťa, na moje potešenie, daj mi nejaký znak, že oľutoval svoj život.

Deň po výkone trestu s tlčúcim srdcom som vzala do rúk noviny La Croix ... a čo nevidím? ... Slzy prezradili moje znepokojenie. Pranzini sa nevyspovedal. Vystúpil na popravisko a chystal sa vložiť hlavu do záseku gilotiny, keď zrazu sa prudko strhol, akoby zachvátený náhlym vnuknutím. Obrátil sa, uchopil kríž, ktorý držal prítomný kňaz a tri razy pobozkal rany Krista.

Dostala som žiadane „znamenie“ - povedala si Terézia.

Potom jeho duša odišla prijať milosrdný rozsudok toho, ktorý povedal: „Hovorím vám: Tak bude aj v nebi väčšia radosť nad jedným hriešnikom, ktorý robí pokánie, ako nad deväťdesiatimi deviatimi spravodlivými, ktorí pokánie nepotrebuju ...“ Lk 15,7

Keby sme verili v účinnosť modlitby, vymodlili by sme mnoho obrátení i Božích milostí pre Cirkev i pre svet, v ktorom žijeme.

preložila rehoľná sestra Sapientia

ZAUJALO NÁS

Nech Ťa žehná Pán ... (Nm 6,24)

To sú Pánove slová, dané Mojžišovi, aby ich odovzdal Áronovi a jeho synom, ako budú žehnať Izraelitov. Tieto slová boli mottom **18. Charismatickej obnovy v Duchu Svätom v Trnave 19. - 21.8.2011.**

Štyri symboly v športovej hale na čele pódia - Duch Svätý v tvare holubice, Šaštínska Panna Mária, sv. Cyril a sv. Metod - zdroje, potrebné pre očistenie a oživenie našich kresťanských koreňov: osobných, rodových, národných i európskych.

V tomto duchu bola úvodná biskupská sv. omša, celebrovaná Mons. J. Oroschom, tomuto úmyslu smerovali 3-dňové spevy a

chvály Pánovi, slová prednášok, referaty, homilie, modlitby za uzdravenie. Aby nás sila Eucharistie mohla pretvárať, bolo a je potrebné **otvoriť si srdce pre pôsobenie Božieho ducha!** Aj 18. charizmatická konferencia sa stala po tieto dni radostným kresťanským spoločenstvom.

„Duša“ podujatia vdp. Václav Kocián s horlivou charizmatickou Vierkou Nemcovou pripravili program v takom zastúpení, aby účastníci myšľou, srdcom, vôľou a silou Ducha Svätého odišli požehnaní a šírili požehnanie. Po všetky dni prednášala paní Erika Gibello z Londýna, evanjelizátorka a svetová odbornička na New Age a praktiky siekt, ezoteriky a okultizmu. Úplne všetkých potešil prítomnosťou, rečou, charizmom nás

rodák vdp. D. Lukáč, tiež: Exorcista rozpráva k téme - p. Jablonský OFM, páter Kukla, Mons. Kuna, gen. vikár, vdp. A. Gubala, o. Brodek a ďalší pozvani. Záverečnú sv. omšu slúžil riad. TV LUX, vdp. Ján Buc. (priebeh konferencie je možné objednať si na DVD).

Ponúkam aspoň „zrniečko“ z bohatých myšlienok, skúseností prednášajúcich a možno sami v budúnosti zatúžiť okúsiť atmosféru nabitú Božím duchom.

V referáte vdp. Lukáča odznelo, že každý máme vlastné zlyhania, zranenia, poľavenie vo viere ..., preto potrebujeme „nakopnúť“, načerpať a začať chápať, k čomu nás povolal

Pán. Lebo - máme byť svetlom v tomto svete. Aby to tak bolo, potrebujeme pokoru, dôveru v Pána. Máme mať rozhovory s Bohom, učiť sa Ho počúvať, čo nám hovorí. V Slove sa nám zjavuje On sám a naša viera musí rásť! Bez Noho neurobíme nič! Preto treba mať otvorené srdce a v modlitbe povedať: „Pane, očakávam, že budeš vo mne konáť.“ V prednáške *Skutočne chceme kráčať v Duchu Svätom? Ako?* vysvetlil, že Pán má rád, keď sme bezmocní. Takými sa cítili mnohí svätí, keď ich Pán volal. Každý máme v cirkvi dary a úlohy. Charizmy a služby. Pán nám ich dáva, aby nás nimi vychovával, očisťoval, učil. Pán čaká na každého! A máme nielen od Pána prijímať, ale i dávať. Ešte stále chceme byť uznaní, dobre vyzerať pred inými. Nemáme mať však vlastné predstavy - čo chceme JA! Treba hľať na Pána. Počúvať Ho v pokore, slúžiť mu v čistote. Pán nám musí zlomiť srdce pre iných. Treba sa učiť múdrosti kríža, rozumieť krížu. Ak budeme dodržiavať pravidlá Boha, tie nás začnú meniť: Boha nezaujíma, čo dokážeme urobiť, ale ako Ho počúvame, a či podľa toho konáme. Všetci máme ŽIŤ BOHA pre ľudí!

P. E. Gibello, matka 4 detí, milá pani v rokoch, o sebe povedala, že by mohla byť „veľkou paničkou“, žiť si svoje záľuby. Pán si ju však povolal do služby evanjelizovať. Urobila si biblický kurz, študovala Písmo, a hoci sa cítila neschopná, počúva Božie volanie. Dodnes hľadá stratené deti po svete. Deti, bez rozdielu veku, ktoré sa stratili z dohľadu Boha pre zlú výchovu, závislosti ... V prednáškach povedala mnoho skúseností s Pánom, ako cez ňu Pán konal a uzdravil mnohých pôsobením v modlitbových spoločenstvách. E. Gibello: ... každý človek má vnútorné zranenie, spôsobené inými ľuďmi - možno od rodičov, rodiny, susedov, získal ich v škole, atď. Ľudia zraňujú, lebo sú sami zranení. Ich pôvod je v starých okultných praktikách, ktoré ich „zviažu“ a šíria nepokoj, zraňujú. Praktiky sa obnovili cez hnutie New Age, patria k nim aj Reiki, Joga ... Treba vedieť, že sú to hnutia nekresťanské a sú proti 1. Božiemu prikázaniu! Nepraví liečitelia, tvorcovia horoskopov a i. - používajú zlú energiu a tiež chcú zabrať miesto Bohu. Vystupujú príjemne, pre zisk zvedú mnohých. Treba mať jasno - buď vyznávam Ježiša Krista, alebo Lucifera! Mnohí ľudia, ktorí veľmi hrešili, si nevedia odpustiť, neveria, že im Boh všetko odpustí, preto hľadajú pomoc zlým smerom. Boh hovorí aj dnes: Vráťte sa ku mne, ja vám pomôžem. Kto prestupuje 1. Božie prikázanie, Boh mu nemôže pomôcť. Aj kyvadlá, čítanie horoskopov aj zo zvedavosti, vyvolávanie duchov, ale počula som, že sú na Slovensku povery, ktoré robíte pri „urieknutí“, že ocikanou plienkou pretriete dieťa, poverčivé umývanie, klopanie na drevo a iné - v podstate veríte nejakej veci, že nahradí Božie miesto. A to je HRIECH! Máme takú inteligenciu a múdrost, nakoľko sa podriadime Bohu. Ináč to diabol využíva. Sama som prišla o dedičstvo, keď matka uverila astrológovi.

Sú ľudia, aj keď sa vyspovedajú, problémy ostávajú. Treba prosiť Boha o uzdravenie. Je veľa charizmatických modlitbových skupín, ktoré majú dary Ducha Svätého, prečítajte si 1 Kor. 12,1-11 o daroch Ducha. Títo sa modlia aj za uzdravenie zo zranení. Duch Svätý príde k človeku len cez hlboké pokánie srdca a vyznávanie Ježiša Krista životom. Viera je dar! Máme Pána úprimne žiadať o dary. Žehnajte! Nesúdte! (Mt 7,1) Tí, čo sú k vám zlí, potrebujú uzdravenie, nie odsúdenie. Čím hlbšie sa kajáte, tým je väčšia možnosť

Erika Gibello, Londýn

získať dary! A v pokore ich treba používať v službe iným ...

Vlaňajšie slová pátra Eliasu Vellu z Obnovy: „Charizmatická obnova často umiera preto, lebo nedovolíme Bohu, aby nás použil. Lebo chceme pracovať pre Noho, miesto toho, aby sme Mu dovolili, aby On pôsobil cez nás. Je potrebné odovzdať sa Mu do rúk, stať sa nástrojom v Jeho rukách. A to nie je ľahké! Je to veľmi ťažké ...“ (zb. prednášok zo 17. konf. Rieka vody života)

spracovala V. Malíková

Naša púť k Sedembolestnej v Sampore

Anjelským pozdravením zvon sa ozýva, každý verný kresťan dnes Máriu vzýva. Ave, ave Mária, zaznej vrúcný hlas. Zdravas, zdravas Kráľovná, srdce plesaj v nás.

Áno, nejedno kresťanské srdce zaplesalo 15. septembra, na sviatok Sedembolestnej Panny Márie. Mnohí slovenskí pútnici, mariánski ctitelia, prišli v hojnom počte i tohto roku do šaštínskej mariánskej svätyne vzdať vďaku a úctu ochrankyni nášho národa. Lebo ona je naozaj slávou nášho národa a radosť nášho ľudu.

Mňa i desiatky veriacich z našej farnosti však tento slávnostný deň neprilákalo vyzvávanie šaštínskych zvonov, ale nás Panna Mária pozvala tento jej sviatok osláviť v spoločnosti mníchov z rehole sv. Benedikta v Sampore. A veru bude na čo spomínať! Bratia benediktíni nás vo svojom novom kláštore Premenia Pána, postavenom v malebnej scenérii hôr a lúk, privítali naozaj veľmi srdečne. Môžem snáď prezradíť, že na svoje si prišla ako duša,

tak i telo . Najskôr sme boli účastní ich doobedňajších modlitieb. Po nich sme mali ešte dosť času na prezretie si kláštora a jeho pekného okolia. O 11. hodine nasledovala slávnostná sv. omša, ktorú celebroval prior benediktínskeho kláštora, o. Vladimír Kasan OSB. Sviatočnú svätú omšu spríjemňovali piesne speváckeho zboru z Brodzian, pod vedením Gréty Švercelovej. V kázni otca Kasana rezonovali slová, že je sice pekné, keď sú počty veriacich na mariánskych púťach po Slovensku vysoké, ale je otázne, či aj všetci naozaj žijeme podľa vzoru našej nebeskej patrónky. **Mária je dokonalá „orantka“ (modliaca sa žena), obraz Cirkvi. Keď sa k nej modlíme, spolu s ňou súhlasíme s plánom Otca, ktorý posielal svojho Syna, aby spasil všetkých ľudí. Ako milovaný učeník Ján, berieme si k sebe Ježišovu Matku, ktorá sa**

stala Matkou všetkých žijúcich. Môžeme sa modliť s ňou a k nej. Modlitba Cirkvi je akoby podopieraná Máriinou modlitbou.

Po sv. omši nás bratia benediktíni pozvali von pred kláštor na agapé, občerstvenie a veľmi dobrý obed. Počas neho sme mali možnosť osobne sa pozehnávať a tak spoznať každého z rehoľných bratov, ktorí v

o. František Štrba OSB

Sampore žijú. Nám Partizáňčanom sa najviac venoval všetkým dobre známy o. Ferko Štrba, ktorý v našom meste v rokoch 1997-1998 pôsobil ako kaplán. Vyzoprával nám svoje osobné svedectvo, zážitky, ale aj nás oboznámil s historiou stavania kláštora. Od jeho začiatokových prác až po dnešok. Zdôraznil, že bez Božieho požehnania a pomoci ochotných ľudí by dnes kláštor Premenia Pána ešte nestál. Podákoval všetkým za akúkoľvek nezíštnú pomoc pri budovaní tohto diela a požiadal nás hlavne

o modlitby. Na záver našej púte sme si ešte vypočuli páru skladieb od speváckeho zboru. Podákovali sme bratom benediktínom za ochotné a milé prijatie a s požehnaním od otca Františka Štrbu OSB sme sa vybrali domov.

Na záver chcem ešte raz za nás všetkých čo najsrdečnejšie podákovali br. benediktínom, za všetku ich obetavosť, ktorú prejavili počas našej návštevy i prípravy k sviatku Sedembolestnej Panny Márie. Ostávame zjednotení v modlitbe za nich, aj za Božie dielo, aké nepochybne prvý slovenský benediktínsky kláštor predstavuje. A, samozrejme, nezabudneme na sľub, ktorý sme im dali, že ak Pán Boh dá, s radostou prijíname ich pozvanie na ďalšiu návštevu.

Boris

BOLI SME PRI TOM

Jeden malý brat so svojou sestrou íšli okolo sochy Sedembolestnej. Chlapec sa na ňu díva a pýta sa svojej sestry: „Kto je to?“ Sestra mu odpovedá: „To je Mária, Matka Pána Ježiša, ktorá pláče.“ Chlapec sa zadivenej pýta: „A prečo sa usmievá, keď pláče?“ Dievča mu múdro odpovie: „To preto, lebo trpí s láskou.“ Nato sa chlapček obráti na ňu a pýta sa: „A ty keď pláčeš, tiež sa vieš usmievať?“

Pláč a úsmev sa nám zdajú ako protiklady. Avšak aspoň v jednom prípade to tak nie je. Vtedy, keď tie bolesti a problémy znášame s vedomím, že trpíme pre niekoho, s vierou. A presne takto trpela aj Panna Mária.

Sedembolestná nás učí, ako plakať s úsmievom ...

Svetové dni mládeže 2011 s jezuitským programom MAG+S

S Pánom Bohom sme veľká rodina

Magis 2011 - 1. časť: Loyola

Milí čitatelia, chcem sa s vami podeliť o prežité zážitky zo Svetových dní mládeže so Svätým Otcom v Madride. Ja som si vybral absolvovať aj duchovno - praktickú službu a prípravu na samotné stretnutie v Madride s programom, ktorý zastrešovali jezuiti.

Bolo 15,00 hod., keď náš Magis autobus prišiel do mestečka Azpeitia. Musím sa priznať, nevedel som, že Loyola sa nachádza v regióne Baskitsko, trošička, ale len trošička ma zamrazilo, ved' viete, čo dávajú v správach o ETE ... Krajina a ľudia sú tam nádherní.

Mesto Azpeitia, kde sme boli ubytovaní, má historické okolie, ale aj centrum. Nás chalanov ubytovali na základnej škole. Bolo o nás dobre postarané od dobrovoľníkov

magisákov zo Španielska, vlastne z celého sveta. Pol hodiny trvala prechádzka do malebného mestečka Loyola, pričom cestou sme si mohli pozrieť jeho nádherné uličky. Zábavné pre mňa bolo čítať niečo baskitsky, majú veľmi dlhé slová, ktoré mi pripomínali maďarčinu, či turečtinu.

V Loyole sme si išli po naše pútnické batohy a ostatné veci potrebné na 2 a pol týždňa v Španielsku. Medzitým nám Magis dobrovoľníci ukázali, ako máme tancovať medzinárodnú pesničku Human, čo nebolo spočiatku také jednoduché. Samozrejme, že nemohla chýbať osobná ani spoločná modlitba v kostole, ktorý založil svätý Ignác z Loyoly a jeho prehliadka.

ZAUJALO NÁS

Naša malá skupinka sa pod vedením otca Milana Hudáčka dala lesnou cestičkou po stopách sv. Ignáca po miestach, kde sa v tej dobe mohol prechádzať. Je jasné, že nemohla chýbať ani spoločná fotka na pamiatku. Večeru sme mali vo veľkom stane, bolo to tam ako na páse, každú pol hodinu sme sa striedali, jedni sa najedli a ďalších posielali dnu najesť sa. Ani neviem ako, ale určite Božou prozreteleňstvou sme sedeli pri Britkách, s ktorými sme nadviazali kontakt a začali sme si vymieňať nielen základné informácie o našich krajinách, ale aj o žitej praktickej viere. Večer bola sv. omša a hudobný program, v ktorom nám organizátori ukázali scénku zo života sv. Ignáca z Loyoly, v ktorom vyhralo dobro nad zlom. Deň sme zakončili španielskou modlitbou a pobrali sa na odpočinok do školy. Na naše veľké prekvapenie sme sa ocitli na izbe s Indonézanmi, ktorí sa začali s nami spontánne zoznamovať a pritom nás aj filmovať. Boli zlatí! O niečo neskôr nám dali veľké indonézske odznaky Magis IHS a my na výmenu sme im dali pohľadnice zo Slovenska, ktorým sa veľmi potešili. Zaspali sme neskoro, pričom v nás doznievali stretnutia mladých z rôznych kútov sveta. Ďalšie dni boli bojom o sprchy, kde sme ich v určitom čase zdieľali s Indonézanmi a s Maormi. Raňajky sme mávali pred školou na krytom dvore, prídely nám dávali Magisáci zo Španielska. Atmosféra v Loyole bola nabitá priateľstvom, zoznamovaním s ľuďmi z rôznych krajín, ktorých spája Kristus. Do očí mi „udrela“ nezvyčajná vlajka, ktorú držali 4 mladí ľudia. Dlho som neotáľal. Pristúpil som k nim a odfotil som sa s nimi. Boli zo Singapuru, zoznámili sme sa, prehodili pári slov, vymenili darčeky ... Nemal som veľa času, musel som ísť k našej slovenskej skupine. Spoločne sme išli do baziliky a na miesta, kde žil a pôsobil sv. Ignác z Loyoly. Ponorený do krásy baziliky,

ale aj rozjímania som stratil našu slovenskú skupinu. Nevadí! Ved' práve začínali workshopy a tak som si povedal, obzriem to tam! A dobre som urobil! Horúci španielsky tanec flamengo roztancoval a dal do varu všetkých mladých rôznej farby pleti, urobil som si pári fotiek a išiel som ďalej. Vpredu pri bazilike španielski organizátori robili fotky účastníkov s pozadím Magisu: With Christ At The Heart Of The World - S Kristom v srdci sveta. Zábavné na tom bolo, že sme sa mali fotiť s veľkými okuliarmi, ktoré každý „vyfasoval“. Spoločnú reč som našiel s Afričanom ako i s Iračanom, ktorý hovoril o nepokojoch v Iraku, o zničení katolíckeho kostola, netolerancii k iným vyznaniam ... Čažko sa to počúvalo a uvedomil som si, aké je dobré, že máme náboženskú slobodu, ktorú si máme chrániť, obhajovať a najmä denne žiť. Program „frčal“ v plnom prúde a mňa zaujal indický workshop. Tu ma napadlo, že sa popýtam dvoch Indie, či nepoznajú Rynelle Rocha z Goa, ktorú mám za priateľku na facebooku. Usmiali sa a povedali, že áno, ale teraz tu nie je. Pridal som sa do mužstva, ktoré bolo zmiešané z rôznych národností: bol tam Španiel z Madridu, jedna Libanonka a jedna Čílanka zo Santiaga de Chile. Chvíľu sme si zahrali pripravené súťažné pohybové aktivity. Neskôr som narazil na inú skupinu Slovákov, ku ktorej som sa pridal. Slovákov a Keňanov ovládol temperament ako i nadšenie pre spoločný spev. Keňania sa dali do kruhu a začali spievať africké piesne. Pridali sme sa k nim do kruhu a spolu s nimi sme tancovali. Na oplátku sme im zaspievali aj naše slovenské ľudovky. No tanečne naše ľudovky nezvládli a vyzerali veľmi komicky. Horúci deň nám spríjemnil dážď ako sypký sneh. Upršané Baskitsko. Naším vedúcim bol otec jesuista Peter Girášek, ktorý nás po organizačných pokynoch pozval na prijatie sviatosti zmierenia ako meditácie.

Súčasťou ďalších dní bola prezentácia krajín, ktoré prišli do Loyoly na program MAG+S. Zažil som tam spoločnú eufóriu ľudí z celého sveta. Prezentovalo sa Španielsko, pravdaže ohnívým flamengom, potom Mexiko so svojimi mariači, Albánsko s tradičným tancom, Austrália s piesňou I am Australian, nemohlo tam chýbať Írsko a ich tradičné írske tance. Potom vystúpili

naši Indonézania s tradičným tancom z provincie Acha, ktoré pred rokmi zasiahlo cunami. Program vyvrcholil Brazíliou a temperamentnou salsou. Cítil som sa veľmi dobre a ďakoval som Bohu, že som tu.

Posledný deň prešiel veľmi rýchlo. Na nádvorí baziliky sme mali spoločnú sv. omšu so španielskym biskupom, muselo sa tam hovoriť okrem španielčiny aj baskitsky, Baskovia si na to potrpeli. Po sv. omši sme sa celá slovenská skupinka odfotili. Chcel som

si fotkami zvečniť krásu mestečka Azpeitia, ale i na kopci nádherný kláštor, ktorý bol vzdialenosť asi 2 hodiny od mestečka. Hádajte, koho som stretol pri kláštore? No našich Indonézanov, ktorí boli pri malej kaplnke, kde som chcel ísť. Zbadali ma a hneď mi jedna dievčina od nich povedala, že tu v kaplnke sa zjavila svätemu Ignácu Panna Mária. Kaplnka bola otvorená pre každého, kto sa tam chcel ísť pomodliť.

Po rozjímaní s Pannou Máriou som kráčal cestou dole, keď som zbadal osamoteného pútnika, ktorý už nebol sám, boli sme dvaja. Cesta nám rýchlo plynula, lebo sme sa smiali a dorozumievali rukami - nohami. Totiž on vedel len po španielsky a ja som v španielčine len začiatočník. Posledné pokyny a odchod. Náš autobus odchádzal do Granollers, kde nás čakalo absolvovanie sociálneho programu a služby bližnemu ...

Pokračovanie v budúcom čísle

Peter A.

Prijmeš pomocnú ruku?

Potrebuješ ju, ale či ju prijmeš, to závisí aj od tvojho sebavedomia.

Sebavedomie totiž súvisí s pokorou aj s pýchou. A tá je prekážkou prijať pomoc, spásu. V teste sa možno o sebe dozvieš aj niečo nové.

1. Mávaš trému?

- a, Áno
- b, Nie
- c, Občas

2. Keď máš pravdu, snažíš sa ju aj presadíť?

- a, Áno, za pravdu sa treba biť „hlava-nehlava“
- b, Nie, pravda sa presadí sama
- c, Áno, ale snažíš sa to urobiť múdro

3. V spoločnosti:

- a, sa správaš podľa potreby
- b, máš rád, keď si ťa všímajú
- c, si suverén

4. V lese si zablúdil, preto:

- a, ostaneš stáť na mieste a budeš volať o pomoc
- b, začneš hľadať cestu domov
- c, začneš sa zlostiť a nadávať

5. V stresových situáciách:

- a, musíš si uľaviť výbuchom hnevú
- b, snažíš sa pokojne riešiť veci
- c, je ti do plácu

6. Stala sa ti nepríjemná vec. Pokazil si zariadenie, a ty:

- a, utečieš, aby sa neprišlo na to, kto to urobil
- b, pustíš sa do opravy, hoci tušíš, že sa ti to nepodarí
- c, ideš za majiteľom a vysvetlíš mu, čo sa stalo

7. V horách počuješ vzdialené volanie o pomoc:

- a, hned bežíš pomôcť
- b, neurobiš nič, ved' na pomoc je horská služba
- c, upozorníš na volanie iných ľudí

8. Si v noci doma sám a vidíš, že do susedného domu sa vlámalí:

- a, ideš ich vyhnáť
- b, zhasneš svetlo a nepohneš sa, aby ťa nezbadali
- c, snažíš sa zavolať pomoc

9. V hárke s iným človekom:

- a, zachováš si svoju dôstojnosť a hľadáš spôsob, ako viesť pokojný dialóg
- b, hádaš sa, dokiaľ máš síl
- c, najlepšie je rýchlo sa stiahnuť

10. V čakárni si sa ocitol na konci dlhého radu:

- a, rozmýšlaš, ako urýchliť čakanie
- b, prijmeš osud a pomaly postupuješ v rade
- c, predbehneš všetkých

DETSKÉ OKIENKO

Bodový kľúč:

1. a=1b, b=0b, c=2b
2. a=0b, b=1b, c=2b
3. a=2b, b=1b, c=0b
4. a=1b, b=2b, c=0b
5. a=0b, b=2b, c=1b
6. a=1b, b=0b, c=2b
7. a=2b, b=0b, c=1b
8. a=0b, b=1b, c=2b
9. a=2b, b=0b, c=1b
10. a=2b, b=1b, c=0b

Ohodnotenie: Bude nezvyčajné. Dočítaš sa, čo ti hrozí:

do 7 bodov: „Si suverén a nechápavo krútiš hlavou? O akom záchrancovi sa to hovorí?“

Čítaj! Zdá sa, že ti je veľmi dobre. Ale! Ak je človeku dobre, zdá sa, akoby Boha nepotreboval. Keď sa hovorí o spásе s tým, čo si žijú v blahobytе, zvyknú kývnutу rukou: Daj s tým pokoj. O akú spásu ide? Kto, a z čoho ma chce zachrániť? Veď všetko mám. Postačím si sám. Radšej nech mi niekto udrží to, čo som získal. A nech pridá peniaze na nové veci. Ach, ach ... Ak je človek vo „výklade mäsoproduktu“, tak je mu ľahko hovoriť o hlate. Tu je príčina, prečo sa dnes tak ľahko ohlasuje evanjelium, a prečo po spásе mnogí netúžia. Zvládnuť tento „stav“ ti pomôže myšlienka: „Márnosť nad márnosť, všetko je márnosť.“ Okrem večného života.

8 až 14 bodov: „Si ustráchaný a konkurencia vyčíňa? Veru, veru ...“

Je to tak! Mnohé správy chcú sídliť v tvojom srdci. Ježišova radostná zvest o možnosti nádherného života po smrti prichádza do tvojho „sveta“, v ktorom sú tisíce iných, falosných „radostných správ“. Žiješ v spoločnosti, kde zábavný priemysel vytvára realitu akú chce. Chrlí filmy, videohry, časopisy, ktorých hlavnými témami sú: kto si koho berie, kto sa s kým rozvádzza, kto aké šaty nosí ... Falosné posolstvá sú ponúknuté tak vzrušujúco a príjemne, že navodzujú sladké vzrušenie a nezvyčajný zážitok. Človek im veľmi ľahko podľahne. A naopak: To, čo žiada Ježiš, je tak náročné a vyrusujúce. Treba sa namáhať, ísť cielavedome vpred. Ale ty sa toho neboj! Je potrebné na sebe pracovať. Hoci dnešný svet nepraje hrdinom, ty sa ním môžeš stať.

15 - 20 bodov: Vieš triediť to, čo šteklí a to, čo štípe. Posolstvá zobúdzajú človeka, aj teba.

Hoci pre mnohých je dnes radostnou zvestou droga, alkohol, sexuálne zážitky, ty dokážeš prichádzajúce posolstvá triediť. Vieš, čo prináša trvalé šťastie a čo len chvílikovú rozkoš. Odhalil si tajomstvo, že spásа človeka začína už tu. Pokoj, slobodu, lásku, toto všetko už môžeš zakúshať a prežívať naplno, ale zatiaľ len vo svojom vnútri, tam sa to rodí. Garantom toho je Boh. A po smrti sa to zavŕší v Nebeskom kráľovstve. Ešte chvíľku a Boh povie dosť, príde smrť a už to bude trvať večne. Prajeme ti, aby si z Božieho kráľovstva už nikdy nevypadol a aby si Bohu vždy otvoril dvere svojho srdca.

Dve mačky

„Štedrosť a vďačnosť sa ešte nestretli.“ (Antické príslovie)

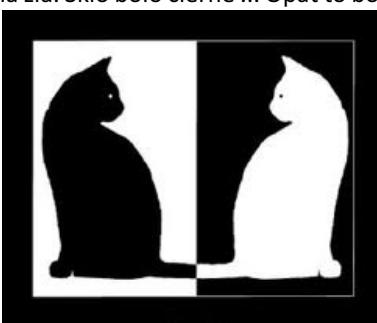
Dostal som pred časom od malého chlapca hádanku takéhoto znenia: Čierna mačka sedí pred oknom a hľadí do miestnosti. Biela mačka sedí pri tom istom okne a pozerá sa von. Prečo sa obe mačky nevidia?

Pretože som netušil, že ide o detský žart vymýšľal som rôzne logické odpovede: Obe mačky sú slepé. Odpoveď bola zlá. Sklo bolo čierne ... Opäť to bolo zlé. Vonku i v miestnosti bola tma ... Zasa chyba.

Ked' som sa po chvíli sa na mňa usmial a povedal mačka sa tam pozerá o mačka o tretej hodine

Hoci išlo o detinský žart, prečo sa tak málo stretávajú

Ony sa totiž nestretajú z Štedrosť sa stále ponáhla Štedrosť nestíha a vďačnosť Štedrosť je vidiaca, vďačnosť

uvažovania vzdal, chlapec správnu odpoveď: Čierna ôsmej hodine ráno a biela popoludní.

priviedol ma k úvahе, vďačnosť so štedrošou. nasledujúcich dôvodov: a vďačnosť je stále lenivá. má stále dosť času. skoro slepá.

Štedrosť je ako biela mačka, ktorá pozerá stále von, aby videla tých druhých, zatiaľ však naša vďačnosť býva čiernou mačkou, krátkozrako zahľadenou do seba.

K radosti ľudskej duše patrí chvíľa, ked' sa jej podarí otvoriť ono pomyselné okno a umožní tak aspoň letmé stretnutie štedrosti s našou vďačnosťou. K tej nás pobáda už svätý Pavol v liste Kolosanom, v ktorom píše, že nič z toho, čo máme, sme nedostali pre svoje zásluhy, ale z Božej štedrosti.

(Kapitola z knihy O radostech lidské duše s Maxem Kašparú)

VTIPY

Novákovci navštívili bez ohľásenia svojich dobrých známych. Po návštive povie pán Novák žene:

-Myslím, že im veľmi dobre padla naša návšteva. Videla si, akí boli zachmúrení, keď sme prišli a pri odchode mali tvár celkom vyjasnenú.

-Mama, on mi povedal, že som najkrajšia, najserioznejšia, najintelligentnejšia zo všetkých žien a potom ma požiadal o ruku.

Čo myslíš, mám sa za neho vydať?

-Môžeš byť azda šťastná s človekom, ktorý klame od samého začiatku?

-Ty si zbabelec. Prečo si včera tak rýchle utiekol, keď ma Jožo začal bit?

-Ja som neutiekol. Ja sa nemôžem pozeráť, keď bijú môjho najlepšieho priateľa.

Váš Pútniček

Litánie pokory

Ježiš, tichý a pokorný srdcom, vyslyš ma.

Od túžby, aby si ma vázili, osloboď ma, Ježiš.

Od túžby, aby som bol vyvyšovaný, osloboď ma, Ježiš.

Od túžby, aby som bol ctený a chválený, osloboď ma, Ježiš.

Od túžby, aby som bol uprednostňovaný, osloboď ma, Ježiš.

Od túžby, aby ma všetci prijímalí, osloboď ma, Ježiš.

Od strachu, že mnou budú opovrhovať, osloboď ma, Ježiš.

Od strachu, že upadnem do zabudnutia, osloboď ma, Ježiš.

Od strachu z neúspechu, osloboď ma, Ježiš.

Od strachu, že budem ponízený, osloboď ma, Ježiš.

Od strachu, že nebudem priyatý, osloboď ma, Ježiš.

Ked' iní majú viac úspechu ako ja,

daj mi milosť priať to v pokoji, Ježiš.

Ked' sú iní viac prijímaní ako ja,

daj mi milosť priať to v pokoji, Ježiš.

Ked' sú iní viac milovaní ako ja,

daj mi milosť priať to v pokoji, Ježiš.

Ked' sú iní uprednostňovaní predo mnou,

daj mi milosť priať to v pokoji, Ježiš.

Amen.

kardinál Rafael Merry del Val